

„Soča“ izhaja vsak petek in velja do pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto . . . . . f. 4.40
Pol leta . . . . . „ 2.20
Četrt leta . . . . . „ 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „poslanicah“ se plačuje za navadno trislopnostno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „treh kron“, na starem trgu in v nanski ulici ter v Trstu; via Caserma, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gorici na Travniku 16, I., naročnina pa opravištvu „Soče“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina sniža, ako se oglase pri opravištvu.

Prestolni govor.

V sredo, 22. aprila, opoldne se je slovesno sklenil dosedanji državni zbor. Uže predpoludne so se zbrali v veliki dvorani na dvoru, ki je odločena za posebne slavnosti, udje obeh zbornic državnega zbora: gosposke in poslanske zbornice, prvi na desni, drugi na levi; po sredi je ostala pot za cesarja. Ko je bilo vse v redu, naznani to prvi višji dvornik Njegovemu Veličanstvu in tedaj pride cesar z visokim spremstvom v dvorano. Naprej so šli ministri in Njih c. in k. Visokosti presvitli gospodje nadvojvode, potem prvi višji dvornik s palico in višji dvorni maršal z mečem, za njimi Njih Veličanstvo. Ob straneh in zadej spremljali so Njegovo Veličanstvo gardni stotniki, višji kamornik in generalni adjutant (pribočnik). Ko je stopil cesar v dvorano, pozdravili so ga z burnimi: hoch! (živio!) V dvorani imeli so ministri, presvitli gospodje nadvojvode in višji dvorni uradniki svoja mesta ob cesarskem prestolu; cesar je zasedel svoj prestol in je prebral zbranim poslancem pokrite glave sklepni govor.

V svojem govoru izrekel je presvitli cesar najprej svojo zahvalo in svoje priznanje zbranim poslancem, da so v pretokli šestletni dobi pri svojem delu državne koristi dobro spoznali in cenili, ter za požrtvovalnost, katero so pokazali pri svojem ustavnem delovanju. Lepa vrsta važnih predlogov, ki so prišli od vlade, se je razpravljala in o njih sklepalo. Za vojaštvo in za ranjene ter za družine onih, ki so na bojnem polju padli, se je veliko storilo. Volilna pravica razširila se je na male obrtnike in volitev v velikem posestvu češkem se je olajšala. Duševni razvoj avstrijskih narodov imele so pred očmi tiste naredbe, ki zadevajo poduk v obstoječih šolah in napravo novih, posebno obrtnih učilnic. Tudi gmotno stanje duhovnikov v dušnem pastirstvu se je v ozir vzelo ter se je sklenila o njem postava, ki sedanji stan v marsičem zboljša.

Največ je delal sklenjeni državni zbor na polju narodnega gospodarstva in prometa. Carinska postava, uravnava Donave, upeljava obrtnih nadzornikov, postave za kmetijstvo in obdelovanje zemlje pričajo o tej delavnosti. Za uravnavo vodá na Tirolskem in Koroškem izdale so se velike vsote in morale se bodo izdati tudi za vodovje v Galiciji. Velike važnosti je upeljava poštnih hranilnic in raznih postav, ki varujejo nevednega in uboega oduševca in sleparij. Popolno priznanje zasluži delovanje poslanecv z ozirom na železnice, katerih druge so se na novo gradile, druge pa sprejele v državno upravo, kar pospešuje koristi države in posameznih dežel. Posrečilo se je doseči, da so državni dohodki vsako leto večji, da je državni kredit močno poskočil in da je vedno bližji oni čas, ko se uvede ravnotežje v državnem gospodarstvu. Cesar izrazi svoje priznanje gledé dosedanjega uspešnega delovanja obeh zbornic za srečo domovine in blaginjo Njegovih narodov, za katere goji enako ljubezen in skrb kot vladar. „Naši dobri odnošaji proti vsem državam“, nadaljuje cesar, „opravičujejo nado, da se ohrani državi mir še dalje in nekajen. Pod blagoslovom tega miru bo Moja vlada v vstrajnostjo in dolžno udanostjo za blaginjo države tudi dalje izpolnovala svoje dolžnosti po sedanjih potih, da se konča, kar je bilo z Vami začeto, da se nadaljno ustavno delo uspešno razvije in da se tako doseže cilj, ki odgovarja Mojim namenom, željam in nadam. Tedaj Vas priporočam varstvu Vsemogočnega in zagotavljam Vas Svoje neomajene milosti, naznanjam, da je sesija državnega zbora sklenjena“.

Cesar se vzdigne in se vrne med živahnimi hoch- (živio!) klici v svoje prostore v tistem redu, v katerem je bil prej prišel v dvorano. Ko je cesar prihajal v dvorano in ko je odhajal, pozdravil ga je batalijon pešcev, ki je bil postavljen na zunanjem dvoru z godbo, po obstoječih pravilih. Poslanci so odšli z dvora in večinom so se že tisti dan vrnili vsak na svoj dom. Državni zbor bo zdaj razpuščen in razpišejo se nove volitve.

Narodna slavnost v Prvačini.

O tej slavnosti pisali so vsi sosednji slovenaki listi, a največ „Soča“, kakor se spodobi, ker se je vršila slavnost v naši največji bližini. Gotovo ustrežemo deležnikom svečanosti in vsem rojakom, ki se zanimajo za probujenje in življenje naroda, ako dodamo onemu popisu, kar še manjka. Prekrasno pesem, katero smo bili prinesli v 15. številki, ponatisnil je „Slovan“ v svojem listu na prvem mestu ter dostavil, „da je brez dvojbe največja korist, najneprecenljivejša pridobitev prvaške slavnosti najnovjši pesnikov umotvor, v katerem predodaja vso zgodovino Slovana trpina tako živo, da nam še nobeden pesnik z jednako tvarišo ni toli globoko v srce segel, kakor Simon Gregorčič“. Tudi mi menimo, da pogum in vstrajnost, katero dobiva pesnik po takih izjavah so največje koristi, da so imele za narod najboljših nasledkov ter da jih bodo še imele. Delavnost pospeši se na vsaki strani, spoznanje se čisti in omika se utrjuje. V povzdigo medsebojnega spoznanja dodajemo danes dva pesnikova odgovora.

8. Dornberško-prvaški občini.

Od nekdanj zavedala sta se Dornberg in Prvačina v narodnem in marsikaterem oziru. Tudi danes imata lepo mesto med zavednimi občinami goriske okolice. To mesto sta si utrdila še posebe z imenovanjem pesnika Simona Gregorčiča za svojega častnega občana. — Na prijaznem gradiškem griču postavljen je Simon Gregorčič od svojega škofa kakor drugi duhovni pastirji kot luč, ki vedno gori proti nebu, ki razsvetljuje izročeno mu čedo, ki vne- ma ogenj nebeške ljubezni v srcih pobožnih vernikov. Pri tej luči prižiga se kakor po drugih duhovnijah spoznanje pravega Boga, vne-majo se srčne molitve do nebeškega očeta, ponehujejo strasti, zbuja se ljubezen do sovražnikov in bratov. Ali Bog je Simona Gregorčiča še drugače obdaril; dal mu je pesniškega duha, kateri navdušuje in povzdiguje vso Slovenijo, kateri nahaja priznanje in občudovanje daleč zunaj mej slovenske domovine. To prednost svojega soseda spoznala je občina dornberško-prvaška ter ga je imenovala častnega občana. Ko je bila izročena pesniku dotična diploma v prvaški čitalnici, zahvalil se je pesnik na tem imenovanju z besedami, ki bodo služile slehernemu Slovincu v vedni poduk, dornberško-prvaški občini pa v neminljivo slavo. Zahvala za častno občanstvo se je glasila:

„G. župan, iskrena Vam hvala za toliko odlikovanje, za častno domovinstvo v slavni občini Vaši.“
Slovenec je po mojem prepričanju povsod doma med Slovenci; naj stopi na Štajarsko, Koroško, Kranjsko ali Primorsko, naj pride v slovensko mesto, v trg ali vás, povsod pride med brate. Zavednemu Slovincu ne veljajo tiste meje, ki jih je postavila politična uprava. In povsod bi morali Slovenci Slovencev tudi kot brata sprejeti. Kedar bo to mišljenje občno, imeli bodo Slovenci boljše čase.“

„Vendar, čeprav je moje mišljenje tako, ne mislite, g. župan, da me Vaše imenovanje častnim občanom ne veseli; ravno nasprotno, veseli me prav močno. Saj s tem imenovanjem ste mojemu mišljenju ravno dali dejanski izraz, ko ste mi domovinsko pravico pri Vas slovesno priznali, me kot domačina v svojo občino vsprejeli. Sam vladika Strossmayer je izrekel o priliki, ko mu je Ljubljana podelila častno meščanstvo, da ga tak prostovoljni izraz naroda najbolj veseli in da tako imenovanje šteje za največje odlikovanje na svetu. Kaj bi tedaj to ne veselilo mene, ki nisem niti senca tega velikega moža! G. župan, jaz nisem nikoli iskal niti želel odlikovanja o d zgoraj, in rečem, da ga niti ne maram; a odlikovanje, ki mi prihaja od mojega dražega naroda, me srčno veseli. Z veseljem in ponosom me napolnijo sosebno odlikovanje od Vaše lepe občine, ker to odlikovanje prihaja od zavednega ljudstva. Svojo zavednost pokazali ste ravno s tem imenovanjem: saj me niste odlikovali kot zasobnika, niti ne za zasluge za Vašo občino, ker takih zaslug nimam; ampak odlikovali ste me kot delavca na občalovenskem knji-

ževnem polju. S tem ste pokazali, da veste, kaj se po Sloveniji godi in da Vam je razvoj slovenstva pri srci. Zavednost svojo ste vselej tudi pokazali o volitvah, ker ste vselej glavovali za moze, ki so vedno možki stali v bran za narodne pravice; prepričan sem, da bote tudi v prihodnje le takim možem dali svoje glasove. A Vaša občina je tudi napredna, kar spričuje vinarsko in sadjarsko društvo, ki med Vami ustanovljeno dela za gmotni prospah občanov. Konečno mi je tudi to posebno v ponós, da sem sprejet med domačine tiste občine, ki je dala prvega slovenskega škofa, ki je rojen na Goriškem: do zdaj iz goriških Slovencev, kolikor je meni znano, se ni še nobeden drug popel do tolike cerkvene časti. Vse te reči dajejo Vašemu imenovanju toliko večjo vrednost in veljavo. Torej lepa Vam hvala za toliko čast, hvala Vam in vsemu županstvu in starašinstvu. Prosim, izrazite to mojo zahvalo in moj srčni pozdrav vsemu starašinstvu in občinstvu!“

9. Zdravijca Strossmayerju.

Ko je bil nadzdravil prof. Erjavca pesniku ter omenil jako pohvalno izjavo dijakovarskega škofa o delovanju Simona Gregorčiča na pesniškem polju, ponovil se je v tem čut spoštovanja in ljubezni do blagega moža, ter mu je napravil naslednjo prekrasno zdravijco:

„Moj vrli prijatelj, g. prof. Erjavca, izustil je zdaj ime, ki je meni sveto in globoko v sredi zapisano; a ne le meni, ampak gotovo Vam vsem. To je ime največjega Jugoslovana, največjega slovankega srca, ime Strossmayerjevo. Ako se zdaj jaz drznem govoriti, to ni za to, da bi Vas za tega velikana navduševal, tega ni treba, ker navdušeni ste zanj vsi, tudi ne za to, da bi Vam kaj novega povedal, ker to ni mogoče, saj mož je Vam vsem dobro znan; govorim le za to, da svojim občutkom dam odduška. Slavna gospoda, koliko je ta veliki mož storil za svoj narod in tudi za nas Slovence! kako se zanima za vsako stvar, ki se prikaže na slovanškem obzorju! Kako pospešuje vsako narodno prizadetje. Ni ga bilo škofa od sv. Cirila in Metoda pa do današnjih dni, ki bi bil tako goreče ljubil slov. narod in toliko zanj storil, kakor on. In kako podoben je on prvim blagovestnikom našim! Danes na dan smrti sv. Metoda bode to primerjanje na svojem mestu. Sv. Ciril in Metod nista bila slovenske korenine in tudi predniki Strossmayerjevi niso slovenske rodovine; a oni in ta posvetili so vse svoje življenje slovanški stvari. Sv. solunska brata prinesla sta davnim Slovincem največji dar, dar prave vere, Strossmayer to vero v Slovanih uči in utrjuje s tako krasnimi pismenimi poslanicami. Apostola naša uvedla sta v službo božjo naš jezik, in kedó se dar danes bolj živo, bolj goreče poteza za to, da bi se slovenščini v cerkvi, pri najsvetejših opravilih povrnila prvotna čast, kot ravno ta veliki vladika? Naša blagovestnika sta slovenske knjige začetnika, Strossmayer njen največji pospeševatelj, dokaz jugoslovanska akademija! O sv. Metodu se bere, da je bil slikar, Strossmayer to sicer ni, a kdo je storil za to umetnost med brati Hrvati toliko kakor on? spomnite se dragocene galerije slik, ki jo je narodu podaril. Da, in celo v tem mra biti on podoben našim svetnikom, da sedi na isti stolici, katero sta onadva ustanovila, — kakor dokazuje sam v svoji zadnji divni postni poslanici. Knak jima je v delovanju, enak tudi v trpljenju: preganjali so prva blagovestnika naša, zdaj preganjajo njega in to zaradi ljubezni njegove do tlačanih Slovanov. Mnogo podobnosti zunanjih tedaj, — a kar se tiče duha, v njem živi in gori ves duh sv. Cirila in Metoda! Zato bi ga jaz imenoval novega Ciril-Metoda! Bog je poslal Slovanom ravno o 1000letnici teh svetnikov! Bog daj, da bi bilo to dobro, pomenljivo znamenje. Naj bi on delo sv. Cirila in Metoda, katero so veki ranili, oškodili, porušili, — zopet scelil, popravil, — naj bi versko edinost med Slovani zopet dognal, kakor to namerava. In Bog mu daj doživeti sad tega dela!“

„Slavna gospoda! Taki možje bi morali živeti tudi telesno (saj duševno nikoli ne umerjo) skor sto-

letja, ker v stoletjih se jim enak mož ne narodi; toda, ker to ni mogoče, mu želimo, da bi živel do najskrajne meje, do katere je današnje dni mogoče človeku dospeti. Bog ga ohrani!"

S kakim navdušenjem je bila sprejeta ta zdravica, povedali smo o drugi priliki. — Zdelo se nam je potrebno, objaviti jo, ker smo to obečali in ker ima mnogo podučnega v sebi.

Dopisi.

Trnovo, 20. aprila. — (V obrambo.) Prosimo, naj blagovoli slavno uredništvo sprejeti sledeči popravek na dopis g. tajnika v zadnjem listu cenjene "Soče".

V dopisu v predzadnjem listu kakor tudi v nekaterih prejšnjih, se je pisalo največ o osebi tajnikovi, ker je v mnogih ozirih najimennitnejša in ima v občinskih zadevah največ upliva in moči, če tudi imajo drugi čast in odgovornost. O drugih čuvajih nismo pisali, ker smo skoro brez izjeme z njimi zadovoljni; oni opravljajo svojo gozdno službo, imajo z nami potrpljenje in nam v občinskih zadevah ne delajo nobenih stitostij. Pisali nismo zoper g. gozdnega o-akrbnika, ker on gleda le na erarska opravila, ljudstvu ustreže, če le more, in sam za svojo osebo se ne briga za občinske stvari, kolikor vemo, razen takrat, kadar so v zvezi z erarskimi zadevami. To je hvalevredno. Samo gledé enega drugega čuvaja smo neko obravnavo omenili, katera je bila gotovo popolnoma postavna, naj je že imela na nas prijeten utis, ali ne. To nič ne do; dopisnik je zaznamoval samo občutke nekaterih. Nepotrebna je torej trditev tajnikova, da on in njegovi tovarši z ljudstvom v miru živijo, in da je ono z njimi zadovoljno. Če je bil govor o s'arešinstvu ali županstvu in je pri tem spet tajnikova oseba bila počesčena, se je godilo to zato, ker je vse vkup tako zraščeno. In o njem samem pisan je le majhen del tega, ob kar se zadevamo, ali kar nam ni všeč.

Vsi dopisi od te strani so resnični in g. tajnik jih ne more ovreči s tem, da imenuje one, ki niso po njegovem kopitu, nemirneže in suroveže. Neresnično je, kar pravi, da je prišel en žličar iz uma radi strahu pred smrtjo in peklom. Tudi Ciceronov nimamo pri nas; naš g. učitelj Cicero je vse hvale vreden mož in se ne utika v občinske prepire. Srečen tajnik, ki je tako dolgo demovini služil, a srečni tudi mi, ako nam pusti, da se enkrat oddahnemo. On sam govori v zadnji "Soči": "Še kratek čas naj počaka (dopisnik) in naj se potolaži, ker to službo jaz v kratkem sam oddam". Želimo, da bi nam to milost res v kratkem času skazal. Pa take obljube je že večkrat ustmeno izrekel, in mi ne vemo, kako dolgo bo trpel ta "kratek čas". Saj tudi o volitvah vemo že od sv. Petra minulega leta sem, da bodo "v kratkem", samo da še zdaj ne vemo za koliko mesecev bo tisto "v kratkem". Ponavljamo še enkrat željo in prošnjo, naj blagovoli g. tajnik res tajniško službo prostovoljno oddati, ker izpoliti mu je že tako ne moremo, in videli bomo pri nas razmere vse na boljše predrugačene, in "Soča" bo o nas vse ljubeznjivejša pisala, ne več takih osebnosti, kakor doslej. Naša torba bila je že prepolna, zato je nekaj odletelo v "Sočo"; pa zdaj torbo radi spet zapremo; saj g. tajnik oddá v kratkem času tajništvo; samo bi želeli še izvedeti, kedaj izteče tisti "kratek čas."

Več občinarjev.

Iz Sela, dne 14. aprila. Naj reče kdo, kar hoče, Slovenci napredujemo. Če vsahne eno društvo, oživiti dve drugi. Dvanajst let smo z Batujci trkali, da bi dobili svojo šolo, da bi s tem otrokom pot v šolo skrajšali in da bi dobili saj jednega posvetnega razumnega moža, ki bi nas podučeval in nam pomagat ustanoviti vsem potrebno bralno društvo.

Zaželjeni cilj smo dosegli in osnovali smo res bralno društvo Selsko-Batujsko. Nadejali smo se, da po skupnem prizadevanju bo društvo močnejše in krepkeje, a kmalu smo prišli do prepričanja, da ni tako. Nočem razpravljati, kako in zakaj je prišlo do razpora med Selci in Batujci, omenim naj le, da smo Selci za se odposlali pravila na namestništvo, da si osnujemo svoje bralno društvo, kateremu pristopi med družimi večina občinskih zastopnikov razen par starokopitnežev.

Društvu bo tudi namen, odpraviti takozvane fantovske plesse, ter upeljati rajše društvene. Tako se odstranijo nadejamo se pretepi, preklinjanje in pijančevanje, ki je s fantovskimi plesi žalibog navadno v zvezi.

Ker imam ravno pero v rokah, povem še, da je naš učitelj vpeljal že lani latinske litanije in "regina" pri poldanski službi božji. Ker je bilo ljudstvo vsled t. novotarije nevoljno, svetovali so mu nekateri možje, naj ostane rajše pri starem. Nekoliko časa se je g. učitelj tudi oziral na ta svet, a ko je na letošnji velikonočni ponedeljek zopet pričel latinske litanije peti, so se nekateri vročekrvni farani iz Sela ujezili, med službo božjo cerkev zapustili ter so

takoj potem v podružni cerkvi Selski molitev opravili. Gospod župnik jih je sicer nasledujo nedeljo v cerkvi oštel, a zdi se, da je s tem le olje v ogenj ulil.

F. M.

Izpod Krži, 22. aprila t. l. — Prošlo nedeljo, 19. t. m., nas je skoro iznenadila vesela novica, da prične v Krži kmalu volitev novega župana. Menili smo, da bomo še kaj časa čakali v omenjeno svrbo. A bilo je ravno obratno. Pravijo, da hitro izvršenje kacega dejanja ni vedno na pravem mestu. Za nas pa v tem slučaju ne velja omenjena prislovica, kajti v naglici smo mi ravno to dosegli, po čemer smo že dolgo časa hrepenili!

Uže pretekli torek, 21. t. m. ob jednajsturi dopoldne, iznenadi nas neprenehno pokanje možnarjev in veselo pritrkovanje zvonov tukajšnje farne cerkve. Marsikak križki in zunanji občinar je radovedno popraševal: "Koga neki v Krži tako slavno sprejemajo? koga tako radostno pozdravljajo?"

Temu ni bilo dolgo čakati odgovora, kajti radovednost se nam je kmalu z veselo novico utešila, da je ravnokar jednoglasno zopet za župana izvoljen naš priljubljeni nekdanji župan, pravi poštenjak, gospod Filip Terpin, veleposestnik v Krži. Ta mož je dika in ponos celej občini. V njegovem novem poslu mu ni pri nas do sedaj dobili tekmeča. To trdečemu prihaja mi v spomin njegovo prejšnje delovanje, ko je več let zaporedom županoval in izvrstno vodil krmilo naše občirnej občini.

Tudi sedaj smo si v svesti in nada nam je, da bo novi gospod župan vstrajno deloval za blagor in napredek svojih občinarjev. Bog živi toraj našega vrliga župana in njegove volilce!

Iz Komna, 14. aprila. — Uže za časa nam nepozabljivega Lavriča, ko so se pričela snovati društva tudi pri nas, primorskih Slovenceh, ustanovili smo bili v Komnu čitalnico. Ustanovitelji njeni bili so za stvar res vneti, ljudstvu pa so bile take ideje še ptuje; in zbog tega občinstvo ni moglo za taka podjetja ogreti se. Stvar je početkom zavrela, a kmalu se je pričela hladiti; hladila in hladila se je tako dolgo, da je popolnoma zledenela in propala. Tako društvo se je pri nas parkrat zopet prikazalo, a žalibog, da mu ni bilo obstanka. V zadnjem času izvršil se je vendar obrat na boljše. (Popisovanje koristi, katero daje društveno življenje sploh, in ognjeviti nagovor Komencem, da bi društvu pristopili, ter pevcem, da bi zvesti ostali započetu delu, morali smo opustiti radi pomanjkanja prostora. Ur.)

Najprej je zopet oživel in se je pomnožil naš pevski zbor. Da bi pevci točneje in z večjim veseljem izpolnivali svojo lepo nalogo, vzbudil je nekdo misel, naj bi se ustanovilo pevsko društvo. Početkom se ni hotela ta misel vsakega prijeti, a pozneje prešinila je vse pevce in v lanskem maju smo se tudi zbrali, da bi tako društvo osnovali. Vse smo bili uže napravili ni nastavili, samo enomalo smo morali še počakati, — a v tem smo morali iz raznih obzirov proti svoji volji izprevideti, da našemu naklepu ni še čas vgoden. Odložili smo tedaj. Po leti ni bilo skoro mogoče več, da bi se bili zbirali, ker radi mnogega poljskega dela smo imeli dovolj skrbi, tako da smo morali celo petje skoro zanemarjati.

Tam v jeseni pa začujemo glas, da se snuje bralno društvo. Radostnim srcem in pravim navdušenjem pozdravimo to novost. Kmalu odpošlje osnovalni odbor novega društva svoja pravila, dobi ja potrjena, ter ima koj svoj prvi občni zbor. Tukaj se je postavila mesečina na 80 kr. Pevci in drugi so prosili, naj bi se tako visoka mesečina znižala, da bi jim bilo mogoče k društvu pristopiti; ker pa ni bilo mogoče, omenjeno mesečino znižati, bilo je društvu pevcem in marsikomu drugemu nepristopno.

Brez društva nam ni bilo več živeti in prvega društva se nismo mogli okleniti, zato se snide naš pevski zbor ter si ustanovi po lanskih pravilih drugo društvo imenom "Pevsko in bralno društvo Lira". Pravila nam je visoka vlada potrdila in na belo nedeljo, 12. t. m., smo s prvim občnim zborom društvo oživili.

Občni zbor, ki je trajal od 5. do 7. ure zvečer se je vršil v najlepšem redu. Začasni predsednik gospod Alojzij Štrekelj, vnet narodnjak in rodoljub, pozdravi navzoče ude, katerih je bilo blizu 60, v prav lepem nagovoru. Proti koncu se spominja našega presvitelega cesarja Franca Josipa I., na kar zaori orjaški trikratni živio! — Volitev se je vršila tako, da boljše ni mogla. Na čelo si je postavilo društvo prečastnega in mnogo zaslužnega gospoda dekana in župnika Jakopa Doljaka. Njegov namestnik je velepoštovan gospod Josip Kavčič, c. kr. beležnik, kateremu od časa njegove prve zavednosti bije srce za ubogi narod slovenski. Pevovodjo so izvolili gospoda Alojzija Luznika, učitelja, tajnika gospoda Josipa Švaro, gostilničarja, blagajnika gospoda Alojzija Štreklja, posestnika, in odbornika gospoda Franca Kofola, c. kr. kontrolorja, in gospoda Miroslava Prelca, pisarja. Enoglasno so bili izvoljeni gg. predsednik, podpredsednik, pevovodja in odbornik F. Kofol. Časopisov smo naročili deset, poleg tega pa

tudi "Narodno biblioteko", "Ljudsko knjižnico" in knjige družbe sv. Mohora. Zadnje tri bodo ljudstvu posebno dobro ustrezale, ker naše ljudstvo ljubi sploh predmete, katere obsegajo omenjene knjige. Društvo si bo tudi druge knjige nakupovalo in potem udom izposojevalo; prav tako bo izposojevalo po 8 dni stare časopise in tako bo širilo z berilom omiko in oliko, kolikor bo le mogoče.

Tudi vse ostale točke so se redno izvršile. — Zahvaliti se imamo še gospodu Ivanu Buncu, da je naše ljudstvo tako lepo nagovoril. Zbor se zaključi s prav lepim in navdušenim govorom, in občinstvo se potem razide. — Drugi dan, v ponedeljek, bila je prva odborova seja, ki je društvo popolnoma uredila.

Iz Brd, 21. aprila. Spoštovanim gospodom društvenikom "Slovenskega jezika" naznanjam, da me je angelj božji srečno vodil po romarskem potu na Velehrad in od tam čez Olomuc, Prago, Celovec, Kormin nazaj. Hvala bodi Bogu!

Vreme sem imel od Ljubljane naprej zmiraj lepo, jasno, tiho; od Kormina domú zopet deževno. Kaj več o tem prijetnem romanju povém, kedar mi Bog potrebnega časa da.

Za danes imam le to dolžnost še, da izrečem prisrčno zahvalo spoštovanim občinskim možem Gradenske duhovnije za častitlivi sprejem o mojem prihodu. Bog Vam stotero povrni!

And. Žnidarčič vikar.

Politični pregled.

Težišče vse notranje politike tega tedna je nedvojbeno prestolni govor, s katerim je naš presvitli cesar zaključil v sredo 22. t. m. na cesarskem dvoru na Dunaji z navadno svečanostjo in po navadnem običaji šestletno zasedanje državnega zbora. Ker smo prinesli posnetek govora na prvem mestu, omeniti nam je tu le to, da zadnje cesarjeve besede, katere smo navedli v vsem obsegu, nam dajejo veselo nado za prihodnost. Cesar odobruje dosedanje prizadevanje svoje vlade, ki je pot pripravljala, da bi se uvedel mir med razne narode avstrijske in da bi se zboljšalo državno gmotno stanje, ter izraža svoj namen, željo in up (kakor do zdaj cesar ni še govoril, da bi se spominjali), da se po tej poti in z nadaljnim razvitkom ustavnega življenja doseže ta blagi cilj. K temu pač ne moremo drugega pristaviti, ko dodati iz globočine srca: Bog daj!

Ogerska zbornica je res sprejela načrt prenarodbe gosposke zbornice po nasvetih slednje z veliko večino, kar smo že tako in tako pričakovali.

Na Hrvaškem snide se zopet sabor, da dovoli potrebne novce vladi za tekoče leto; pričakuje se, da bode zasedanje mirno. Pri dopolnilnih volitvah pridobili so Starčevićjanci jeden sedež, a takozvana narodna stranka ima še vedno veliko večino.

O zunanji politiki omeniti nam je v prvi vrsti angleško-rusko vprašanje, ki ni še rešeno. Vesti o mirnem razvzlanji tega vprašanja in o vojski vrstijo se druga za drugo; danes pravijo, da se bo stalno mirnim potom rešilo, jutre da je vojska neizogibna. Zadnje novice vznemirjajo, vendar ne verujemo, da bi prišlo do vojne.

Na francosko-kitajskem bojišči je povsod mirno in nadejati se je, da se ne bo več kri prelivala.

Srbski kralj Milan otvoril je skupščino s prestolnim govorom, v katerem poudarja prijateljske zveze z avstrijskim dvorom in družimi državami in omiluje, da ni pravega prijateljstva med Srbi in sosednim bratskim narodom bulgarskim.

Domače in razne vesti.

Za otroški vrt so darovali: Št. K. 5 gl. — Avgust Jakopič v Bolei 2 gl. — Fr. K. v T. 5 gl. — Za dekliško šolo so podarili: Št. K. 5 gl. — A. C. v Č. 3 gl. — Hvala jim prelepa in obilo posnemalcev. Število otrok, ki se oglašajo v vrt, se množi, naj bi se množilo tudi število darovalcev in darov.

"Goriška ljudska posojilnica" imela je pred tednom v blagajnici nekaj denara, a zdaj je zopet prazna. Gospodje, ki ne vejo, kam z denarom, ali oni, ki bi hoteli pomoči v začasni težavi, naj pri-

stopijo k društvu. Vsak delež iznaša 10 gl., vpisnina pa 50 kr. Kdor pristopi z več nego s 4 deleži, plača vpisnino le od prvih 4 deležev. Kdor nima prilike, da bi se osebno upisal, naj pošlje denar ravnatelju, odvetniku dr. Nik. Tonkliju, in potem dobi po pošti na svoje stroške vse potrebne papirje. Vsi duhovniki in župani bi morali pristopiti, da bi ostala posojilnica v njih rokah in da bi se brigali za srečen razvoj tega važnega podjetja.

Katoliško društvo (Circolo cattolico) v Gorici bo praznovalo prihodnjo nedeljo god sv. Jožefa, svojega patrona. Pri jutranji slovenski in predpoldanski italijanski pridigi v prestolnici cerkvi se bo ozirjal na to. Ob 7. uri zajutra bo v omenjenem božjem hranu društvena sv. maša, med katero je društvenikom mogoče pristopiti k sv. obhajilu. — Katoliško društvo je popolnoma odločeno, da bo kandidovalo za državni zbor v kmečkih občinah gradiškega okrajnega glavarstva monsignora Valussija, stolnega prošta v Gorici, katerega uže sedaj na vso moč priporočamo onim slovenskim občinam, ki spadajo pod imenovano okrajno glavarstvo. Monsig. Valussi bo imel nasprotnika zato, ker se je v državnem zboru pravično vedel, ker ni tega mnenja, da se mora se silo zatreti vsak sled naroda, ki živi pomešan z Italijani, ali ki jim je sosed. Katoliško društvo se drži načela, da vsi imamo pravico živeti, ne le tisti, ki so na vrhu. To je prav in pošteno.

Vitez dr. Doljac, predsednik „Katoliškega društva“ v Gorici, zavrača v zadnji številki „Ecovi“ prav izvrstno nekega pisarja, ki je v predzadnjem „Corriere“ hotel sumničati mons. Valussija, kakor bi ne bil zadosti Italijan, ali kakor bi se ne bil poganjal kot državni poslanec za pravice Italijanov. Dr. Doljac odgovarja pravi primerno, da klerikalci (kakor jih „Corr.“ zmira) imajo prav pojem o raznih narodnosti, da so svoji narodnosti vedno zvesti ter da jo zagovarjajo v pravičnih rečeh, med tem ko naši liberalci so segli v paganske čase in smatrajo za barbore (divjake) vse one, ki niso njih narodnosti. Tako je. Konservativci in poštenjak se svoje narodnosti ne sramuje, ampak jo izpoveda in dela za njo, naj bo Slovenec ali Italijan, pa po poštenih potih in v pravi meri, med tem ko zagrizenec tirja pravice le za se in jih drugim ne privoščiti. Konservativnih Italijanov se ne bojimo, naj bodo še tako vneti za svojo narodnost, ker vemo, da pustijo tudi nam naše pravice, dokler se držijo kršanskih načel. Bati se nam je le italijanskih liberalcev, ker v narodnem oziru so slepi in ne vidijo ko sebe.

Grof Coronini in „Unione“ se ne ujemata. Slednja bila je poslala k vzvišenemu gospodu deputacijo treh mož ki so ga prašali, ali bi on kot novoizvoljeni državni poslanec: 1. delal v korist italijanski narodnosti, 2. pristopil italijanskemu klubu v državnem zboru, ako bi se tak klub sestavil. Grof Coronini je dal deputaciji odgovor, ki je podoben gorki zausnici, kateremu pa nikdo ne more ugovarjati. Glede narodnosti izjavil je deželni glavar prepričan, kateremu je bil vedno zvest, da namreč ljudske in srednje šole se morajo postaviti na podlago materinega jezika in da v to svrhu bo vedno deloval. Kdo more tajiti pravičnost tega odgovora? Ali je pa z odgovorom ustrezno skrajni italijanski stranki? Nikakor ne. Ta stranka se boji materinega kot učnega jezika v naših srednjih šolah kakor hudič križa, ker pri tem bi tudi Slovenci dobili, kar se ne sme zgoditi. Spominjamo na nedavno našo polemiko s „Corr.“ Pravice italijanske narodnosti umajo nekateri gospodje tako, da v Gorici se razen laškega jezika ne sme slišati nobena druga beseda. Za take pravice (???) se grof Coronini nikoli ne bo poganjal; to blago delo prepusti drugi gospodi.

Glede italijanskega kluba odgovoril je vzvišeni gospod, da njemu se zdi ta klub nepotreben, nemogoč, torej neverjeten in k večjemu kot podklub njegovega kluba. In tudi v tem ima grof popolnoma prav. Naj povejo Italijani, kaj hočejo doseči v narodnem oziru, česar še nimajo? Narodnih srednjih šol ne marajo, kjer so ob enem mogoče tudi slovenske; občinske, državne, deželne, sodnijske, davkarske in vsakovrstne urade ter ljudske šole imajo take, kakršne želijo. Za pravno akademijo v Trstu so se nekdanj oglašali: torej to bi bilo vse, kar bi mogli tirjati, ako morda niso teh misli, da pravice italijanske narodnosti zahtevajo poitalijančevanje slovanskih rodov. Klub s takimi načeli zdi se nam nemogoč in Coroninijev odgovor popolnoma umesten. — Dalje bi bil rekel grof Coronini, da v njegov klub stopijo sami liberalci, da za klerikalce in feudalce ni njegov klub, ki se po novih volitvah najbrže okrepi. Tě besede ne izrekajo nič, ker navedeni izrazi so zgubili svoj stalni pomen in se rabijo zdaj za to in ono, kakor pride. Po našem mnenju smo mi najboljši liberalci (radodarna, širokosrčni), ker privoščimo Italijanom popolnoma vse, kar za se želimo, in ne tirjamo od njih čisto nič družega razen tega, kar oni za se pravično zahtevajo. Ali more biti človek bolj liberalen? Gospod grof pa je sam najhujši klerikalec, ker vemo, da v svojem dejanju jemlje kot vodilo ona načela, katera Kristusovo duhovstvo uže nad 18 sto let oznanjuje kot prava. Najhujši feudalci slednjič so navadno lastniki zemljišč v Furlaniji. Izseljenci, ki na

stotine zapuščajo furlansko domovino, lahko spričujejo, kako se godi na onih zemljiščih (drugače ko feudih). Pa, kakor smo rekli: mi dajemo besedam tak pomen; drugi jim dajejo drug, in ker grof Coronini ni pisal še slovarja o liberalcih, klerikalcih in feudalcih, zato ne vemo, kaj je hotel reči z onimi besedami, ako jih je rekel.

Veteransko društvo goriško bo imelo 3. maja t. l. (v nedeljo) ob 10. uri predpoldne v dvorani gostilne „Pri pošti“ za Mesnicami (Via Morelli) h. št. 48 svoj letošnji občni zbor z navadnim dnevnim redom. Ako ne bi došlo k zboru najmanj 100 društvenikov, ki smejo glasovati, bo 31. maja t. l. ob isti uri in v istih prostorih drug občni zbor, ki bo sklepčen brez ozira na število došlih društvenikov. Vsakdo mora prinesiti vabilo kot izkaznico k zboru.

Valentin Toman, učitelj v pokoji, soustanovitelj goriške čitalnice in njen nekdanji predsednik, zvest sin slovenskega naroda, umrl je v Gorici v visoki starosti. Čast njegovemu spominu in hvala njegovim delom.

Razne novice združili smo radi pomanjkanja prostora pod en naslov. — Naša misel o prenešanju c. k. dekliške vadnice v Baderjevo hišo vzbudila je med občinstvom in učiteljstvom popolno priznanje iz raznih razlogov. — Narodna čitalnica v Cerknem priredi 3. maja t. l. v prostorih g. Fr. Paternela veselico s petjem, godbo, govorom, deklamacijo, pogovorom in srečkanjem po jako lepem sporedu. Ustopnina 10 kr. — Katoliško društvo goriško bo imelo prihodnji četrtek svoj navadni mesečni shod ob 11. uri predpoldne v pritlični dvorani grofinje Matilde Coroninijev v Rabatiški h. št. 16. Imela se bota govora v slovenskem in italijanskem jeziku. — Vinska razstava bo v Dornbergu, kakor druga leta prvo nedeljo v maju, to je 3. prih. meseca. — „Unione“ je imela 19. t. m. volilni shod v Gradišči. Udeležitev ni bila posebno velika; kandidatov shod ni proglasil. Dr. Vicentini je poudarjal in razlagal potrebo kmečke banke za Furlanijo. — C. k. kmetijsko društvo goriško izvolilo je za predsednika vzvišenega g. Fr. gf. Coroninija. Čez 5 let bo praznovalo društvo 125 letnico svojega obstanka. — Ljubljanske mestne volitve izvršile so se v narodnem smislu. Nemškutarji se volitve niso udeležili in se hudujejo nad slovensko večino.

Oznanilo trtorejcem. Z ozirom na svoj razglas od dne 1. decembra 1884 št. 1102, naznanja podpisano c. kr. kmetijsko društvo, da izmed uzorcev žvepla, ki so jih do zdaj poslali trgovci za preiskavo neposredno tukajšnjemu uradu, morajo se priporočati za žveplanje trt naslednji prodajalci z mletega žvepla: A. Mazzoli v Gorici, G. Gregoris v Terza, A. Seppenhofer v Gorici, G. Cociancig v Moški, G. Modolo v Gorici, G. Ghitter v Gorici, D. Gaspari v Komnu, D. Gaspari v Stanjelu. Trtorejcem kaže, da zahtevajo od imenovanih trgovcev poročstvo, da je kupljeno žveplo enako preiskovanemu uzorcu, kateri se v tukajšnjem uradu hrani, da bo mogoče primerjati, če bo kaka pritožba. Opomni se slednjič, da podpisano c. kr. kmetijsko društvo daje pojasnila samo o tistih uzorcih, ki se v preiskavo izročujejo neposredno v društvenemu uradu (v deželni hiši na starem tergu). C. kr. kmetijsko društvo v Gorici, dne 22. aprila 1885.

Iz Št. Frjana, 22. aprila. — V. izkaz radodarnih doneskov za društveno zastavo. Vogrič Jožef, posestnik, 3 gl.; Vogrič Jožef krčmar, 1 gl. 50 kr.; vkup 4 gl. 50 kr. S prejšnjimi razkazi vkup 67 gl. 60 kr. — Dalje dekleta za trak: Marija Padovan, Zanutava, 1 gl.; Gabrovec Marija 1 gl.; Dornik Jožefa 1 gl.; Hlede Franca 1 gl.; Filipič Marija 1 gl.; vkup 5 gl.; s prejšnjimi darovi vkup 23 gl. 20 kr. Lepa hvala!

Učiteljsko društvo Tolminsko bo de zbrovalo izveuredno v Tolminu v dan 2. maja t. l. po sledečem dnevnem redu: a.) Slovesna zadužnica po pokojnem učitelju Antonu Šekliji ob 9. uri. b.) Po maši: 1. Nagovor prvosednikov. 2. Poročilo tajnikovo o delovanju odborov. 3. Blagajnikovo poročilo. 4. Peticija deželnemu zboru za zboljšanje učiteljskih razmer. 5. Peticija c. kr. okrajnemu šolskemu svetu. 6. Pregledovanje oziroma dopolnjevanje društvenih pravil. 7. Prosti predlogi. Ker se radi stroškov ne bodo pošiljala posebna vabila, vabi le s tem k polni udeležitvi Odbor.

„Ljubljanski List“ nam očita v številki od 20. t. m., da smo podali občinstvu smeti, katere so nam poslali dopisniki z desnega in levega brega Soče o koboridski pošti. Ako smatra imenovani list pojave naroda kot smeti, ne moremo mu pomagati; a nam se zdi, da narodovo mišljenje in vedenje je vredno, da se mu odloči prostor v javnem glasilu. V isti številki trdi omejeni list, da „Soča“ sumniči vlado in druge ljudi z ozirom na koboridsko pošto ter da g. Palisca zna slovenski jezik tako, da bo mogel občeovati v svoji službi z ljudmi. „Soča“ ni sumničala ni tega ni onega, ampak je navedla fakta, ki govoré ob sebi, gledé ove slovenščine

pa vé iz gotovega vira, da ima nalog učiti se je in da v Koboridu je g. P. na slovenski pozdrav debelo gledal. Kako se je v Tolminu med neko gospodo tolmáčilo to imenovanje in kak utis je naredilo, naj poizvé naš ljubljanski prijatelj sam, da ne bo spet trdil, da prinašamo smeti ali da koga sumničimo.

Listnica uredništva. Gg. poslanicarjem čestitljem pesnika Simona Gregorčiča: Vaše „poslano“ smo odložili; menda bo še vedno čas za to. — G. dopisniku iz Osevljeka: Glavna stvar je, kaj in iz kakoga namena se je godlo in ali so se dotičniki zares posmehovali in rogali. Ako tega ne morete natančno določiti in dokazati, je vse drugo brez veljave. — G. dopisniku o psovski nekega goriškega krčmarja: Ako stvar objavimo, se dotičnik gotovo oglasi, da na tej stvari ni resnice. Zato si morate za vsak slučaj najprej zagotoviti priče. — G. dopisniku iz neke vasi na Goriškem, da vaški krčmar prodaja s fukalnom črnjeno vino: Prinesite nekoliko dotičnega vina na tukajšnje avilorejsko in vinarško poskuševališče, na Studenci (Via Alvarez), in tam Vam povejo, ali je Vaša trditve resnična. Brez dovoljnega uzroka ne smete kaj takega trditi.

Poslano.*)

Log pod Mangartom.

Odgovor Martinu Černuta.

Da svetost Te k dopisu v zadnji Soči ni navodila, ve vsakdo, kdor Tebe pozna; a to utegne ljudem noznano biti, da v moji hiši na prepovedan (Norma) dan godec le prenočišče dobi, med tem, ko se je pri Tebi uže večkrat v sramoto cele občine plesalo. Če hočeš sedanjega kakor prejšnje č. gg. vikarje vprašati, boš deležen tudi ti pri delenji nosov.

JOŽEFA ČERNUTA, krčmarica.

Odprt odgovor gospodu Ant. Znidarčič-u, županu v Vederjanu na „poslano“ v zadnji Soči.

Gospod župan! Priobčil sem dopis iz Podgore v št. 11. letošnje „Soče“ in podal sem v družbi z mnogimi najveljavnejšimi možmi Vaše županije ne eno, ampak več pritožeb slavnemu deželnemu odboru, slav. c. kr. okrajnemu glavarstvu in vis. c. kr. nazestništvu zoper Vaše nepostavno ravnanje v volitvenih in občinsko-gospodarskih zadevah, pa se nisem z Vami poprej prav nič pogajal v namen, da bi me zaradi tega, kar sem objavil in kar sem naznačil pristojnim oblastnjam, ne tožili pri kazenski pravici, ker sem si popolnoma svest, da sem v svojih spisih razkril resnico, ne da bi mi bilo toliko mar za Vašo osebo, kolikor za stvar in za blagor občine. Zato me tožbe, s katerimi grozite, da bi morda s tem zbegali moje somišljenike in sopritožnike, ne samo prav nič ne strašijo, marveč sem jih še zadovoljen, ker sem prepričan, da pride po slavnej sodnji resnica na dan in jaz se resnice ne bojim. — Če morete tudi Vi tako odkrito in moško postopati proti meni, s vobodo Vam. Kdor javi resnico in jo more dokazati, temu se ni bati sodnje.

A da bi jaz svojo čast, katero sem si skozi toliko let v privatnih in javnih službah ohranil čisto in neomadeževano, stavil pod poročstvo Vaše prisege — kratko nikar! Ne zamerite, gospod župan, a jaz Vam moram odkritosrčno povedati, da mi je čast predragocena svetinja, nego bi mi zadostovalo tako poročstvo.

V Podgori, dne 22. aprila 1885.

AND. KOCJANČIČ.

*) Za sestavke pod tem naslovom, sprejema uredništvo le ono odgovornost, katero mu postava naklada.

Razglas.

Podpisana mati in očman naznanjava slavnemu občinstvu, da najin sin, oziroma pasterek, ANTON DOLJAK, nima nikake pravice prodajati najine reči ali kupovati kaj na najin račun, da so torej vse take njegove prodaje, kupčije in izposojila neveljavne, in da ne plačeva takih računov ni krčmarjem ni drugim, katerim to naznanjava, da se bodo vedeli škode varovati.

V Solkanu, 20. aprila 1885.

KATARINA DOLJAK zdaj MELJAVEC
ANTON MELJAVEC.

ZAMENA

želi se velike, davka prosto
hiše na Dunaji v mestu

s posestvom v Tirolu, Istriji ali na Primorskem radi preselitve. Ujudne ponudbe pod „F. F. 2564“ sprejema: Annoncen-Expedition Heinrich Schalek I Wollzeile 14, Wien.

Franc je isto mero in gotovo.
Jožefov ne uzrokuje nikakih težav
Grenki Profesor KARL pl. BRAUN na Dunaji.
Studeneč Profesor pl. BAMBERGER na Dunaji.
„dela bolj uspešno, ko druge grenke vode.“
Profesor LEIDESDORF na Dunaji.

Zahteva naj se vedno in različno: **FRANC-JOŽEFOV GRENKI STUDENEČ**. Zaloge povsod. V Gorici: lekar gosp. Cristofolotti, Gironcoli, Pontoni in A. Seppenhofer. Razpošilja se iz Budapešte.

Pravi Teran,
 ki tekmuje z onim l. 1834, kupi se v Skopem h. št. 36 po 26-40 gl. hektoliter.

Občinski tajnik,

ki je že 17 let po raznih županijah služboval, ter je nemškega in slovenskega jezika popolnoma zmožen in ima dobra spričevala, želi zopet prevzeti službo pri kaki županiji. Kaj več se izve pri uredništvu „Soče“.

Želodčne bolezni
 hitro in gotovo ozdravi
jeruzalemski balzam
 edino in nepresegljivo želodčno zdravilo.

Izbrati v raznih želodčnih boleznih zdravilo, katero bi v resnici odgovarjalo namenu, ni lahka stvar dandanes, ko se prodajajo vsakovrstna taka zdravila. Večji del onih kapljic, izliskov itd. itd., ki se oznanjajo in priporočajo občinstvu z visoko leteliimi besedami, ni drugakega kot prevare, pogosto še škodljiva. Samo jeruzalemski balzam, uže davno znan po svoji preprosti sestavi in po oživljajoči svoji moči na želodčno žilce, si je pridobil prednost pred vsemi drugimi do zdaj znanimi pomočki, kar potrjuje njegova razprodaja, ki vedno raste.

Ta balzam, bogat krepčajoče moči kineškega rabarbara, korenike, ki je sploh znana po svojem prebavnem uspehu, daje gotovo sredstvo proti želodčnim slabostim, izvirajočim iz nerednega prebavljanja. Zato se priporoča, ko jesti ne diši, proti neprijetni sapi, gnjusju, riganju, zabasanju, hemoroidnim težavam; pomaga tudi proti zlatenici, glistam in boleznim v drobu.

Steklenica s podukom 30 kr.
 Glavna zaloga v lekarni G. B. Pontoni v Gorici.
 V TRSTU pri G. B. Rovis, v KORMINU pri A. Franzoni, v TOLMINU pri C. Palisca.

ELIZA DROLLÉ,
 izprašana babica.
 Stanuje v lastni hiši, Via Morelli, št. 5.

MEJNARODNA LINIJA.
 Iz Trsta v New-York neposredno.

Veliki parniki s prvim razredom te linije vozijo redno v New-York in sprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in s prav dobro postrežbo.

V NEW-YORK-Odhod iz Trsta.
 Parnik *Antonina*. Odhod okolo 15. aprila.
 Kajuta za potnike 200 gl. — Srednji krčv 60 gl.
 Zarad vožnje treba je obrniti se na

J. TERKULE,
 glavnega agenta za potnike,
 Vr. deli Arsenalu h. št. 18, Teatro Comunale, Trst.
 Badi blaga na Emiliano d'Ant. Poglayen, glavnega agenta.

CVET ZOPER TRGANJE

po dr. Maliči
 je odločno najboljšo zdravilo zoper pretim ter ravnatiem, trganje po udih, bolečine v kriti ter živcih, etekline, otrpnele ude in kite itd., malo časa če se rabi, pa mine po polnem trganju, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Maliči“ s zraven stajčim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.

Zahvala.
 Gospodu pl. Trakóczy-ju, lekarju v Ljubljani.
 Moja mati so na protinskeje bolezni na nogi silno trpeli in razna domača zdravila brezuspešno rabili. Ko je pa bolezen čedalje hujša prihajala in uže več dni niso mogli stopiti na nogo, spomnim se na Vaš dr. Maličev protinski cvet po 50 kr. ter si ga nemudoma naročim. In res imel je čudevit vseh, ča so se po kratke rabi oprostili mučnih bolečin. S popolnim prepričanjem priznavam torej dr. Maličev protinski cvet kot izvrstno zdravilo in ga vsakemu bolniku v jednake bolezni priporočam, Vašej blagorodnosti pa izrekan najpristnejše zahvale, z vsem spoštovanjem udani

Franc Jug, posestnik v Šmarji pri Celji.

Planinski zelišni sirup kranjski,
 izboren zoper kašelj, hripavost, vratobol, prane in pljučne bolezni; 1 steklenica 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovinih se nahajajoči sokki in tiropi.

Kri čistilne kroglice, e. kr. priv.,
 ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se uže tisučkrat sijajno osvedočile pri zabasanju človeškega telesa, glavobolu, otrpnenih udih, skatenem želodcu, jetrnih in obistnih boleznih, v skatuljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 skatuljami 1 gold. 5 kr. Razpošilja se le jeden zavoj.

Naročila se izvrše: najhitreje s poštnim povzetjem v lekarni pri „samorogu“
 Jul. pl. TRAKÓCZY-ja na Mostnem tgu v Ljubljani.

Mnogo prihrani,
 kdor kupi obleko v
KROJAČNICI IGNAČIJA STEINERJA,
 ki je največja v Gorici,

v kateri se dobi vsak čas na veliko izbiro narejena obleka po naslednjih cenah:

Popolna pomladanska obleka za gospode	od 8 do 30 gl.
„ „ „ „ dečke	„ 6 „ 15 „
„ „ „ „ otroke	„ 3 „ 10 „
Povrhu pomladanske suknje „ gospode	„ 8 „ 30 „
Pomladanski šaki	„ 5 „ 15 „

Vrhu tega bogata zaloga vsakovrstne robe iz raznih tovarov po naročilu vsled mere, ki se izvrši točno in hitro.

Novo došli dolmani najnovejšega kroja od 8 do 50 gl. za gospé. Šaki za gospe od 4 do 15 gl.

POTNIKE IN BLAGO
 spravlja v
Ameriko
 najbolje in najceneje
 Arnold Reif, na Dunaji, I. Kolovratring h. št. 9
 (Najstarejša firma te vrste.)

Čudovite kapljice
 Sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdozvrtnije želodčne bolezni. Prav izvrstno vstrezajo zoper hemorojde, proti boleznim na jetrih in na vratcih, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mesečnih nadležnostih, zoper beli tok, bojazt, zoper bitje srca ter čistijo pokvarjeno kri. One ne preganjajo samo omenjenih boleznih, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajejo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; za naroče in pošiljave pa edino v lekarnici Cristofolotti v Gorici, v Trstu v lekarni C. Zanetti in G. B. Rovis in v lekarni Alla Madonna v Korminu.
 Ena steklenica stane 30 novcev.

Na prodaj

je še malo rabljen stroj, s katerim se čisti žito vsake vrste, in to Trieur št. 2, pri Antonu Matevžiči, peku v Tolminu, prav po ugodni ceni.

Blagorodni gospod! — Polen hvalečnosti naznanjam Vam predobro uspeh Vašega imenitnega dr. Rosa življenskega balzama. 5 let trpinčila je moja soproga strašna želodčna bolezen, ki se je v zadnjih 2 letih tako pomnožila, da jo je pogosto prejemal krč, posebno to leto so se ponavljali vsakih 8—14 dni in so trpeli po 18—20 ur. Vsa zdravila in ves trud bil je zavržen; najmanjšega uspeha nismo mogli doseči, ker bolezen se je vekiata od tedna do tedna in je uročila še drugih boleznij, namreč zlatenico in krč v maternici, kateri jej je delal posebno ob času čiščenja neizrekljivo bolečine, tako da je bila uže večkrat blizu smrti. Vsi, ki so jo poznali, so se ji čudili, kakor da bi bila prišla iz groba, in res bila je bolj podobna duhu ko živemu bitju, dokler nisem kupil na priporočilo nekaterih prijateljev nekaj steklenic Vašega čudo uspešnega dr. Rosa življenskega balzama v lekarni v M. Schönbergu, kateri jej ni le težav zmanjšal, ampak tudi popolno zdravje podelil, tako da čvrsta in zdrava opravlja vsa sveja dela. Zahvaljevala se Vam oba, jaz in soproga, za čudni uspeh Vašega izvrstnega dr. Rosa življenskega balzama, štejeva si v čast, priporočati vsakteremu, ki trpi na takih bolečinah, naj dr. Rosa življenski balzam rabi pred vsakim zdravilom. Z vsem spoštovanjem znanujeva se Vam prehvaležna

v Reitendorfu pri M. Schönbergu, 28. dec. 1880
 Franc Mönlich s soprogo.

Nagla in gotova pomoč za želodčne bolezni in njih nastopke.
Ohranitev zdravlja
 je odvisna zgoli od ohranitve in pospeševanja dobrega prebavljanja, ker ta je glavni pogoj zdravja in telesnega in dušnega dobrega čutenja. Najbolj potrjeno **DOMAČE ZDRAVILO**, prebavljanje vroditi, doseči primerno mešanje krvi, odpraviti pokvarjene nezdrave krvne dele, to je uže več let sploh znani in priljubljeni

dr. ROSA življenski balsam.
 Napravljen iz najboljših, zdravniško najkrepkejših zdravilskih zelišč, potrjen je posebno kakor z. ova pomoč pri vseh slabostih prebavljanja, posebno pri prepadanju, po kilem diščim riganju, napanjanju, bluvanju, pri bolečinah v telesu in želodcu, želodčnem krču prebavljanju žilodca z jedmi, zaščitjenju, krvnem navalu, hemoroidah, ženskih boleznih, boleznih v črevih, hipohondriji in melanholiji (vsled slabega prebavljanja); on oživlja vso delavnost prebavljanja, dela zdravo in čisto kri in bolno telo dobiva zopet poprejšno moč in zdravje. Vsled te izvrstne moči je postal gotovo in potrjeno ljudsko domače zdravilo ter se sploh razširil.

1 steklenica 50 kr., dvojna steklenica 1 gl.
 Na tisoče pohvalnih pisem lahko vsak pregleda. Pošilja se na frankirana pisma proti povzetju zneska na vse strani.

SVARJENJE!
 Da se izogonejo neljubim napakam, zato prosim vse p. n. gg. naročnike, naj povedo izrečno dr. Rozovega življenski balzam iz lekarni B. Fragner-ja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo življenski balzam, in ne izrečno dr. Rozovega življenskega balzama.

Pravi dr. Rosa življenski balzam
 dobi se samo v glavni zalogi izdelovalca B. Fragner-ja, v lekarni „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 205—3. — V GORICI: G. Cristofolotti, lekarničar; G. B. Pontoni, lekarničar; R. Kürner, lekarničar. A. de Gironcoli lekarn. V OGLEJI: Damaso d'Elia. — V TRSTU: P. Prendini, lekarničar; G. Foraboschi, lekarničar; J. Serravallo; Ed. de Leitenburg, lekarničar. Ant. Suttina — V ZAGREBU: C. Arazin, lekarničar.

Vse lekarnice in večje trgovine z materialnim blagom v Avstro-Ogerskeje imajo zalogo tega življenskega balzama.

TAM SE TUDI DOBI:
Pražko domače mazilo zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnamejo, ali strdijo, pri buhlah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanju, pri izlezah, oteklinah, pri zmaščeni, pri morski [mrtvi] kosti zoper revmatične oteklino in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, rokah, v ledji če si kdo nogo spahne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razkopa-ih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zaprte bule in oteklino se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, potegne mazilo v kratkem vso gnojico na-se, in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena. Tudi zabrani rast dirjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo poteši. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti potem še le se mazilo na nje prilepi.

Škatljice se dobodo po 25 in 35 kr.

Balzam za uho.
 Skušeno in po mnogih poskusih kot najzaneseljivejše sredstvo znano odstrani naglušnost, po njem se dobi tudi popolno uže zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gl. a. v.